

prima instanță: S.Bleșceaga
instanța de apel: N.Vascan, E.Fistican, V.Negru
instanța de recurs: T.Vieru, O.Sternioală, V.Clevadi

ÎNCHEIERE

07 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Oleg Sternioală, Valentina Clevadi

examinând cererea de revizuire depusă de Centrul Național Anticorupție, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Ceban Ion împotriva Autorității administrative „Agenția Națională Transport Auto”, intervenient accesoriu Centrul Național Anticorupție privind contestarea procedurii ce a stat la baza adoptării actului administrativ, anularea ordinului, restabilirea la locul de muncă și încasarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă,

împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 06 iulie 2016, prin care recursurile declarate de Autoritatea administrativă „Agenția Națională Transport Auto” și Centrul Național Anticorupție au fost declarate inadmisibile,

c o n s t a t ă:

La 12 ianuarie 2015, Ceban Ion a depus cerere de chemare în judecată împotriva Autorității administrative „Agenția Națională de Transport Auto” (în continuare ANTA), intervenient accesoriu Centrul Național Anticorupție (în continuare CNA) privind contestarea procedurii ce a stat la baza adoptării actului administrativ, anularea ordinului, restabilirea la locul de muncă și încasarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă.

În susținerea cererii de chemare în judecată reclamantul a indicat că, prin ordinul ANTA nr. 157 - p din 30 decembrie 2014 a fost concediat din funcția de Inspector superior Direcția control transport cu greutate și/sau gabarite ce depășesc limitele, începând cu 30 decembrie 2014, în baza art. 86 alin. (1) lit. z) Codul muncii, art. 6 alin. (2) lit. a) și art. 16 alin. (2) Legea privind testarea integrității profesionale nr. 325 din 23 decembrie 2013.

În motivarea concedierii s-a indicat că, în baza Raportului CNA nr. 06/4 - 07 din 27 noiembrie 2014 privind rezultatele negative ale testării integrității profesionale, înregistrat la ANTA la 28 noiembrie 2014 cu nr. 01/12154, în perioada 18 septembrie 2014 - 30 noiembrie 2014, CNA a desfășurat activitatea de testare a integrității profesionale în privința inspectorilor Direcției în care activează, în conformitate cu Legea privind testarea integrității profesionale.

Așadar, în cadrul testării s-a verificat modul de respectare de către funcționarii Direcției a obligațiilor și atribuțiilor de serviciu, precum și a regulilor de conduită, capacitatea acestora de a-și exercita obligațiile și atribuțiile legale și profesionale în mod onest, ireproșabil, imparțial și independent, fără vreun abuz.

Astfel, testarea a stabilit că atât el, cât și colegul său de serviciu Țaranu Mihail, în perioada efectuării testării integrității profesionale, aflându-se la serviciu, a acceptat suma de 200 lei, transmisă de testor în mâna agentului public Ceban Ion, pentru trecerea unui camion cu încărcătură, greutatea căruia depășește normele stabilite de legislația în vigoare. Acțiunile acestuia au fost interpretate ca acte de corupție, acte conexe corupției și fapte de comportament corupțional, prin ce ar fi încălcate prevederile art. 6 alin. (2) lit. a) din Legea privind testarea integrității profesionale.

Consideră reclamantul că, reieșind din art. 210 Codul muncii, pentru aplicarea sancțiunii disciplinare urmează în mod obligatoriu să se stabilească fapta și norma legală, sub incidența căreia fapta cade ca o presupusă abatere disciplinară. Descrierea abaterii disciplinare cuprinde o vădită neclaritate și ar consta în faptul că în perioada efectuării testării integrității profesionale, aflându-se la serviciu, a acceptat suma de 200 lei, transmisă de către testor în mână, pentru trecerea unui camion cu încărcătură, greutatea căruia depășește normele stabilite de legislația în vigoare, fără însă să cuprindă concret acțiunile lui, ce indică la existența factorilor coruptibili.

Prin urmare, raportul CNA face trimitere la art. 6 lit. a) din Legea privind testarea integrității profesionale, care, la rândul său, operează cu noțiunile de acte de corupție, acte conexe corupției și fapte de comportament corupțional, fără a cuprinde forma pe care pretinsa abatere o cuprinde.

Mai remarcă reclamantul că, ordinul de concediere conține relatarea că, la 01 decembrie 2014 a fost organizată o ședință de lucru cu participarea a doi colaboratori ai CNA și angajaților Direcției, cărora le-au fost înmânate extrase de pe raportul CNA, iar

la 19 decembrie 2014 în cadrul ședinței, inclusiv cu participarea reprezentanților CNA au fost prezentate materialele video - audio privind testarea integrității profesionale.

Opinează reclamantul că, pîrîtul s-a limitat doar la faptul prezentării materialelor video - audio, fără a face descriere concretă a acțiunilor sale pe parcursul activității în cadrul ANTA, din ce motiv, acesta are ferma convingere că, pretinsa abatere disciplinară nu a avut loc, descrierea ei în raportul CNA este evazivă și fără conținut factologic, iar angajatorul a emis ordinul de concediere fără a constata în concret pretinsa abatere disciplinară.

Reclamantul consideră că, raportul CNA privind rezultatul negativ al testării de integritate este bazat pe o procedură contrară legii, deoarece din conținutul art. 7 alin. (2) lit. a) și 22 alin (1), (3) din Legea privind testarea integrității profesionale se desprind următoarele condiții pentru atragerea la răspunderea disciplinară a funcționarului public: funcționarul public deja angajat, în termen de la 10 zile de la publicarea legii să fie informat contra semnăturii despre posibilitatea aplicării testelor de integritate profesională; aducerea la cunoștință se face contra semnătură; refuzul de a semna nu exclude răspunderea în caz de test negativ, precum și, până la aplicarea legii, CNA să fi verificat dacă entitățile publice au anunțat agenții publice despre posibilitatea testării lor la integritatea profesională.

Urmare a celor menționate rezultă că, sancțiunea disciplinară poate fi aplicată în cazul testului negativ de integritate profesională, doar în situația când angajatul a fost înștiințat sub semnătură, fiind înștiințat, a refuzat să semneze, cerință imperativă și în concordanță cu art. 23 din Constituție. Or, în ipoteză, când înștiințarea nu ar fi obligatorie, legea nu ar fi pus în sarcina entităților publice obligația de a înștiința angajații despre aplicarea testului și obligația CNA de a verifica dacă entitățile au respectat prevederile art. 22 din Legea privind testarea integrității profesionale, iar sancționarea ar fi fost posibilă prin simpla existența a legii menționate.

Pledând pentru admiterea cererii de chemare în judecată, reclamantul a mai invocat că, în speță, dânsul, fiind funcționar al ANTA, nu a fost informat sub semnătură despre posibilitatea testării de integritate profesională și nici nu a refuzat semnarea unei astfel de înștiințări.

Pe cale de consecință, neinformarea lui despre posibila testare a integrității profesionale conduce la imposibilitatea sancționării în cazul testului negativ, indiferent dacă este întemeiat sau nu.

În acest context a mai remarcat că, la 05 decembrie 2014 a depus pe numele conducerii ANTA o explicație și o cerere, prin care a solicitat anexarea la actele anchetei de serviciu a documentului prin care a fost înștiințat despre posibila supunere la testul de integritate profesională, însă aceasta a rămas fără răspuns din partea conducerii, fapt ce denotă lipsa contraargumentelor și a unei anchete de serviciu obiective.

Reclamantul și-a întemeiat cererea de chemare în judecată pe prevederile art. 208 - 210 Codul muncii, prin care se obligă angajatorul la efectuarea unei anchete de serviciu obiectivă și multiaspectuală, ca în urma ei să se adopte o hotărâre de sancționare sau de refuz în sancționare, dacă abaterea nu s-a adevărit. Iar, prin prisma art. 16 din Legea privind testarea integrității profesionale, angajatorul este lipsit de posibilitatea efectuării unei anchete independente și adoptării unei soluții de refuz în sancționarea salariatului, chiar dacă în viziunea angajatorului nu a avut loc abaterea disciplinară.

La fel menționează că, după cum a indicat s-ar părea că, raportul asupra testului negativ a fost interpretat de ANTA ca fiind unul obligatoriu, ce pune în sarcina angajatorului concedierea salariatului indiferent de propria opinie formată în rezultatul anchetei de serviciu.

La acest segment, reclamantul consideră că, a avut loc o încălcare gravă a dreptului la o investigație efectivă, atunci când angajatorul a fost lipsit de posibilitatea adoptării unei soluții la discreția sa, iar salariatul este lipsit de posibilitatea contestării rezultatelor testului de integritate profesională, legea prevăzând posibilitatea contestării doar a hotărârii de sancționare.

La caz, consideră reclamantul că, se constată defectuoșitatea procedurii ce a stat la baza adoptării actului administrativ emis, afectând însăși actul administrativ contestat și venind în contradicție cu principiul unei investigații obiective, fiind viciat și el în fond, ca derivat dintr-o procedură viciată, referindu-se la hotărârea CEDO din 30 iunie 2008 în cauza Gafgen contra Germaniei.

Solicită, reclamantul, declararea ca fiind contrar legii a modului de desfășurare a anchetei de serviciu ca act și operațiuni, care a stat la baza adoptării de către ANTA a ordinului nr. 157 - p din 30 decembrie 2014, anularea ordinului ANTA nr. 157-p din 30 decembrie 2014 privind concedierea din funcție, restabilirea la locul de muncă deținut anterior și încasarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 01 iunie 2015 s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de către Ceban Ion împotriva ANTA, intervenient accesoriu CNA privind contestarea procedurii ce a stat la baza adoptării actului administrativ, anularea ordinului, restabilirea la locul de muncă și încasarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, Ceban Ion a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2016 s-a admis apelul declarat de către Ceban Ion, s-a casat hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 01 iunie 2015 și s-a emis o nouă hotărâre, prin care s-a anulat ca fiind ilegal ordinul emis de ANTA nr. 157-p din 30 decembrie 2014, prin care „Pentru rezultatul negativ al testului de integritate profesională, admiterea în activitatea sa a actelor de corupție, actelor conexe corupției, faptelor de comportament corupțional, Ceban Ion, inspector superior Direcția control transport cu greutate și/sau gabarite ce depășesc limitele, a fost

concediat începând cu 30 decembrie 2014, în baza art.86 alin.(l) lit. z) din Codul muncii și art. 6 alin.(2) lit. a), art. 16 alin.(2) din Legea privind testarea integrității profesionale nr. 325 din 30.12.2013” și s-a restabilit Ceban Ion în funcția anterior deținută de inspector superior Direcția control transport cu greutate și/sau gabarite ce depășesc limitele din cadrul ANTA, începând cu 30 decembrie 2014, s-a încasat de la ANTA în beneficiul lui Ceban Ion salariul pentru lipsa forțată de la serviciu pentru perioada 30 decembrie 2014 – 31 decembrie 2015, în mărime de 128 551,44 lei, cu executarea imediată a deciziei în partea încasării de la ANTA în beneficiul lui Ceban Ion a unui salariu mediu în mărime de 10 712,62 lei și în partea restabilirii în serviciu a lui Ceban Ion, în funcția anterior deținută de inspector superior Direcția control transport cu greutate și/sau gabarite ce depășesc limitele din cadrul ANTA, începând cu 30 decembrie 2014.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 04 mai 2016, s-a corectat eroarea din decizia Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2016, prin înlocuirea în partea introductivă a deciziei a sintagmei „examinând în ședință publică cererea de apel declarată de apelantul Ceban Ion împotriva hotărârii Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 01 iunie 2015” cu sintagma corectă „examinând în ședință închisă cererea de apel declarată de apelantul Ceban Ion împotriva hotărârii Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 01 iunie 2015” (f.d. 238-239, Vol.I).

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 06 iulie 2016, recursurile declarate de Autoritatea administrativă „Agenția Națională Transport Auto” și Centrul Național Anticorupție au fost declarate inadmisibile (f.d.19-26, Vol.II).

La 20 octombrie 2016, Centrul Național Anticorupție a depus cerere de revizuire împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 06 iulie 2016, solicitând instanței de revizuire, invitarea la examinarea cererii, care să asigure instanței posibilitatea vizualizării înregistrărilor audio/video a testului de integritate profesională, admiterea cererii de revizuire, casarea încheierii din 06 iulie 2016, admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel din 23 martie 2016 și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea cererii de revizuire, revizuentul a invocat prevederile art. 449 lit. b) CPC, în sensul că i-au devenit cunoscute circumstanțe esențiale ale pricinii, care influențează soluția, despre care nu a avut cunoștință la data examinării cauzei.

Menționează că, temeiul de bază pentru admiterea cererii de apel a lui Ceban Ion a constituit faptul că, până la inițierea procedurii de testare a integrității profesionale, dânsul nu a fost înștiințat de entitatea publică despre posibilitatea supunerii acestuia unei astfel de proceduri.

Iar, drept temei pentru revizuire a invocat principiul general de drept „*nemo censetur ignorare legem*”, care reiese din art. 23 alin. (2) din Constituție și se regăsește în hotărârea Curții Constituționale nr. 28 din 23.11.2015 pentru controlul

constituționalității unor prevederi ale art. 1 din Legea nr. 54 din 21.02.2003 privind contracararea activității extremiste, care în pct. 63 constată că norma contestată este accesibilă pentru publicul larg, având în vedere că Legea nr. 54 din 21.02.2003 a fost publicată în Monitorul Oficial nr. 56-58 din 28.03.2003. Constatarea este motivată de prezumția cunoașterii legii, care decurge din principiul menționat.

Reiterează că, nimeni nu poate fi apărut de răspundere, invocând necunoașterea legii, or, Legea nr. 325 din 23.12.2013 privind testarea integrității profesionale a fost publicată în Monitorul Oficial nr. 35-41 din 14.02.2014 și din acest moment statul a asigurat agenților publici dreptul lor de a-și cunoaște obligațiile prevăzute de legea în cauză. Subsecvent, nici un agent public, supus testării integrității profesionale nu poate invoca faptul necunoașterii dispozițiilor legii menționate. În caz contrar se ajunge la negarea principiului menționat și la interpretarea Legii nr. 325 din 23.12.2013 ca derogând de la prevederile constituționale, fiind acceptat argumentul agenților publici precum că, nu au fost informați, nu au cunoscut prevederile legale și prin urmare, nu poartă răspundere.

Concomitent subliniază că, atribuția de bază ale agenților publici testați, potrivit fișei de post, constituie cunoașterea legislației în vigoare ce reglementează domeniul lor de activitate.

Pledând pentru admiterea cererii de revizuire a indicat că, CNA în perioada 23.10.2014 - 08.04.2015, a efectuat testarea integrității profesionale a agenților publici din cadrul Inspectoratului Național de Patrulare a Inspectoratului General al Poliției al MAI, iar la caz, practică relevantă prezintă încheierea Curții Supreme de Justiție din 03.08.2016, prin care s-a declarat inadmisibil recursul depus de către Talmaci Valeriu împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2016, prin care s-a respins apelul declarat de către Talmaci Valeriu și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 04.12.2015, prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Astfel, atât în instanța de apel, cât și instanța de recurs în susținerea poziției sale, Talmaci Valeriu a invocat faptul neinformării acestuia contra semnătură despre posibilitatea de a fi supus testului de integritate profesională, însă acest argument a fost respins de ambele instanțe.

Totodată, menționează că, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21.07.2016 s-a respins apelul declarat de Ceban Ion și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 02.03.2016, reținând că, din materialele cauzei, se atestă cert că de angajații CNA au fost efectuate acțiuni de testare a integrității profesionale în privința lui Ceban Ion și Țaranu Mihail, iar în cadrul testului de integritate, Ceban Ion a primit fără vreun temei legal, în două prize, sume egale cu 200 lei, ceea ce în total constituie 400 lei, fapt confirmat prin extrasul din raportul CNA nr. 06/4-07 din 27.11.2014 cu privire la rezultatele negative ale testării integrității profesionale, cât și prin înregistrările audio-video cercetate în ședință de judecată a instanței de fond și apel.

Prin urmare, Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău, Judecătoria Botanica, mun. Chișinău și Curtea de Apel Chișinău, care au vizualizat înregistrările audio-video ale testului de integritate profesională, au constatat cu certitudine faptul admiterii de către Ceban Ion în activitatea sa a actelor de corupție prin primirea mijloacelor bănești în cadrul testului.

Revizuentul și-a întemeiat cererea de revizuire în baza art. ar.444, 446, 447 lit. a), 448 alin. (4), 449 lit. b); 450 lit. b); 451 și 453 CPC.

Prin referința din 29 noiembrie 2016, Ceban Ion prin intermediul reprezentantului, avocatul Cijicenco Radu a solicitat respingerea cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

Cu referire la cererea revizuentului privind invitarea la examinarea cererii de revizuire, prin care să asigure instanței posibilitatea vizualizării înregistrărilor audio/video a testului de integritate profesională, instanța reține următoarele.

În conformitate cu art.452 alin. (1) și (3) CPC al RM, instanța examinează cererea de revizuire în ședință publică în conformitate cu normele de examinare a cererii de chemare în judecată. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor, însă nu împiedică examinarea cererii de revizuire.

În conformitate cu art.444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Conform art.6 alin. (7) din Legea privind actele legislative nr.780 din 27.12.2001, în cazul în care între două acte legislative cu aceeași forță juridică apare un conflict de norme ce promovează soluții diferite asupra aceluiași obiect al reglementării, se aplică prevederile actului posterior.

Coroborând prevederile art.452 alin.(1) CPC cu art.444 CPC, care este modificat printr-o Lege posterioară ce promovează soluții diferite privitor la citarea și participarea părților, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a examina cererea de revizuire în lipsa participanților potrivit regulilor de examinare a recursului.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de revizuire neîntemeiată și care urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite o încheiere de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 451 alin. (1) CPC, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447 CPC, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 CPC și anexându-se probele ce le confirmă.

Colegiul menționează că, revizuirea este posibilă doar în cazurile în care sunt invocate și sunt probate circumstanțe, fapte ori evenimente prevăzute de lege ca temeiuri, care sunt esențiale pentru relațiile în litigiu și de natură să influențeze soluția

adoptată. Temeiurile declarării revizuirii sunt expres prevăzute în art. 449 CPC care poartă un caracter exhaustiv.

Pornind de la aceste cerințe, Colegiul relevă că revizuirea unei hotărâri date de către instanță este posibilă doar în cazul în care solicitantul, după devenirea irevocabilă a hotărârii, intră în posesia unui temei din cele prevăzute de art. 449 CPC. În același timp, acest temei trebuie să vizeze situația de fapt, care a fost obiectul examinării în instanța de fond, dat fiind că instanța de recurs verifică corectitudinea aplicării și interpretării de către instanța inferioară a normelor de drept material și procesual în limitele materialelor din dosar și în limitele recursului declarat, or, nu poate fi revizuită o hotărâre care elucidează o anumită situație de fapt, asupra căreia s-a pronunțat instanța de fond, prin prisma unui temei care caracterizează o altă situație.

Colegiul reține că, pentru a redeschide procesul trebuie să fie invocate temeiurile prevăzute de către art. 449 CPC și prezentate circumstanțele sau faptele existente obiectiv pentru declararea revizuirii confirmate în fața instanței prin prezentarea unor probe concludente.

Din conținutul cererii de revizuire depuse de CNA rezultă că, revizuentul a invocat drept temei de revizuire prevederile art. 449 lit. b) CPC.

În acest context, Colegiul reiterează că, potrivit art. 449 lit. b) CPC, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

În interpretarea corectă a dispoziției enunțate, instanța de recurs relevă că, circumstanțele sau faptele menționate, trebuiau să existe obiectiv până la pronunțarea hotărârii, iar revizuentul nu putea ști despre aceste circumstanțe anterior pronunțării hotărârii, revizuirea căreia se atacă.

Cu referire la prevederile enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție remarcă că cele invocate de către revizuent în susținerea cererii de revizuire nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 449 lit. b) CPC, or faptele invocate trebuie să aibă importanță esențială pentru justa soluționare a cauzei civile, adică să aibă putere decisivă asupra concluziei (hotărârii) instanței de judecată și să existe obiectiv până la pronunțarea hotărârii, fapt ce la caz nu se atestă.

Sunt irelevante pentru admiterea cererii de revizuire și retractarea deciziei alegațiile revizuentului precum că, nimeni nu poate fi apărat de răspundere, invocând necunoașterea legii, astfel încât Legea nr. 325 din 23.12.2013 privind testarea integrității profesionale a fost publicată în Monitorul Oficial nr. 35-41 din 14.02.2014 și din acest moment statul a asigurat agenților publici dreptul lor de a-și cunoaște obligațiile prevăzute de legea în cauză, mai mult că, în acest sens hotărârea Curții Constituționale nr. 28 din 23.11.2015 pentru controlul constituționalității unor prevederi

ale art. 1 din Legea nr. 54 din 21.02.2003 privind contracararea activității extremiste, în pct. 63 constată că, norma contestată este accesibilă pentru publicul larg, având în vedere că Legea nr. 54 din 21.02.2003 a fost publicată în Monitorul Oficial nr. 56-58 din 28.03.2003, iar constatarea este motivată de prezumția cunoașterii legii, care decurge din principiul „*nemo censetur ignorare legem*”.

Or, sancționarea lui Ceban Ion a avut loc la 30 decembrie 2014, prin emiterea de către ANTA a ordinului de concediere, iar hotărârea Curții Constituționale nr. 28 a fost adoptată la 16.04.2015, ulterior emiterii ordinului de concediere.

Astfel, revizuentul CNA nu a făcut dovada faptului că în procesul examinării pricinii a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele enunțate pentru soluționarea pricinii, inclusiv și pentru obținerea actelor prezentate ca temei de depunere a cererii de revizuire, condiție însă care este direct impusă prin lege. Deci, circumstanțele enunțate nu constituie circumstanțe noi care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului.

Mai mult, prin hotărârile Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău și Curții de Apel Chișinău, care au vizualizat înregistrările audio-video ale testului de integritate profesională și care au constatat faptul admiterii de către Ceban Ion în activitatea sa a actelor de corupție prin primirea mijloacelor bănești în cadrul testului, nu s-a schimbat situația de fapt constatată în prezenta speță.

Sub acest aspect, instanța de recurs remarcă că, cele invocate de către revizuent în susținerea cererii de revizuire nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 449 lit. b) CPC, deoarece în prezenta speță asemenea circumstanțe nu se atestă.

Referitor la argumentul revizuentului CNA precum că, există practică similară în acest sens, și anume, încheierea Curții Supreme de Justiție din 03.08.2016, prin care s-a declarat inadmisibil recursul depus de către Talmaci Valeriu împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2016, prin care s-a respins apelul declarat de către Talmaci Valeriu și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 04.12.2015, de respingere a acțiunii, acestea nu pot constitui drept temei pentru revizuirea încheierii instanței de recurs și redeschiderea procesului.

În asemenea circumstanțe, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, revizuirea este o cale de retractare a hotărârii și nu de reformare. În cadrul revizuirii nu se verifică legalitatea și temeinicia hotărârii adoptate, ci în baza unor temeiuri strict prevăzute de lege are loc redeschiderea procesului și aceste temeiuri trebuie să fie obiective, reale și legale, ce s-ar încadra în prevederile art. 449 CPC, de asemenea, aceste temeiuri urmează a fi aplicate așa cum le-a determinat norma juridică respectivă.

Iar, o cerere care nu conține aceste temeiuri nu poate fi examinată ca cerere de revizuire, fiind inadmisibilă încercarea de rediscutare a unei hotărâri irevocabile.

Prin urmare, cererea CNA privind revizuirea încheierii Curții Supreme de Justiție din 06 iulie 2016 nu se încadrează în prevederile legale enunțate și urmează a fi respinsă ca inadmisibilă, or, admiterea cererii de revizuire în împrejurările reținute va constitui incontestabil o încălcare a principiului securității raporturilor juridice, ceea ce este inadmisibil.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții Europene pentru Drepturile Omului din 06 decembrie 2005 pe cazul Popov (2) contra Moldovei nr. 19960/04.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, motivele invocate în cererea de revizuire nu se încadrează în temeiurile art. 449 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. art. 269-270, 453 alin.(1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Centrul Național Anticorupție, împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 06 iulie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Ceban Ion împotriva Autorității administrative „Agenția Națională Transport Auto”, intervenient accesoriu Centrul Național Anticorupție privind contestarea procedurii ce a stat la baza adoptării actului administrativ, anularea ordinului, restabilirea la locul de muncă și încasarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Oleg Sternioală

Valentina Clevadi